

P-463/26  
01.02.2026

BOSNA I HERCEGOVINA  
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE  
HERCEGOVAČKO NERETVANSKI KANTON  
KANTONALNI SUD U MOSTARU  
Broj: 07 0 U 025185 24 U  
Mostar, 29.06.2026. godine

Kantonalni sud u Mostaru, po sudiji Veri Sudar, sa zapisničarem Draganom Leko, u upravnom sporu tužitelja Udruženje za borbu protiv korupcije-Transparency International u BiH, Banja Luka, ul. Krfska 64 E, zastupanog po predsjedavajućem Upravnog odbora, protiv rješenja broj: 01-45-1442/24-3 od 29.05.2024.godine tuženog Ministarstva finansija HNK, Kneza Domagoja bb, Mostar, zastupanog po ministru, u upravnoj stvari pristupa informacijama, donio je dana 29.06.2026.godine, sljedeću:

### P R E S U D U

Tužba tužitelja se uvažava, poništava se rješenje tuženog Ministarstva finansija HNK broj: 01-45-1442/24-3 od 29.05.2024.godine i predmet vraća na ponovan postupak i odlučivanje.

O zahtjevu tužitelja za naknadu troškova postupka odlučit će se u konačnoj odluci.

### O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem tuženog broj: 01-45-1442/24-3 od 29.05.2024.godine, odbijen je kao neosnovan prigovor tužitelja na odgovor na informaciju broj: 01-45-1442/24-1 od 24.04.2024.godine.

Protiv navedenog akta tužitelj je pred ovim sudom pokrenuo upravni spor, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede pravila postupka i pogrešne primjene zakona. U tužbi navodi da se tuženom organu obratio sa zahtjevom za pristup informacijama od 19.04.2024. godine, a koje su pod kontrolom javnog organa, tuženog. Smatra da je tuženi pogrešno primijenio odredbi čl.14. stav 3, tačka 1., čl.9. stav 2. i 3., čl.10. i čl. 8. Zakona o slobodi pristupa informacijama F BiH, koje citira i daje svoje tumačenje istih. Ističe da podaci o primanjima zaposlenih u javnom organu ukazuju na način trošenja bužetskih sredstava, što može preventivno djelovati na nezakonite radnje ili korupciju tog javnog organa, a što je u javnom interesu. Poziva se na Mišljenje Agencije za zaštitu ličnih podataka u BiH od 25.12.2013.godine. Navodi da je tražio informacije koje nisu lične, već informacije od javnog interesa, a ispitivanje javnog interesa tuženi nije proveo, kako je propisano odredbom čl. 9. stav 3. Zakona o slobodi pristupa informacijama F BiH. Ukazuje da se tuženi u pobijanom rješenju neosnovano poziva na Preporuku CM/Rec (2015) Komiteta ministara država članica Evropske unije, koji se odnose na obradu ličnih podataka u svrhu zapošljavanja, ali je izostavio navesti da se to reguliše u okviru obaveza

poslodavca i odredbi domaćeg zakonodavstva. Predlaže da sud tužbu usvoji, poništi odluku tuženog broj: 01-45-1442/24-3 od 29.05.2024.godine i naloži da se tužitelju omogući slobodan pristup traženim informacijama po zahtjevu od 19.04.2024.godine u cijelosti, te da mu naknadi troškove upravnog spora koji se sastoje od troškova sudske takse na tužbu i presudu.

U odgovoru na tužbu tuženi navodi koje podatke je tužitelj tražio, a na što je odgovoreno aktom tuženog - Odgovor na informaciju i dostavljeni su podaci o ukupnim izdvajanjima za bruto plaće i naknade tuženog za 2022. i 2023.godinu. Ostali podaci tužitelju nisu dostavljeni, ali mu je odobren neposredni uvid u tražene podatke od tuženog, svakim radnim danom, uz prethodnu najavu, na koji način smatra da je ispunio svoju zakonsku obavezu, te da nije odbio zahtjev za pristup informacijama. Poziva se na odredbe čl.5., 8. i 9. Zakona o slobodi pristupa informacijama F BiH i Preporuku CM/Rec (2015) Komiteta ministara država članica Evropske unije i smatra da se ostale tražene informacije odnose na osobne interese fizičkih osoba sa kojima je tuženi zaključio ugovor o radu i ugovor o djelu. Iznosi svoj stav o tome šta su osobni podaci u smislu čl.3. stav 1. i čl.4. Zakona o zaštiti osobnih podataka BiH. Ukazuje da javni interes ne može predstavljati dostavljanje ugovora sa osobnim podacima, da je tužitelju omogućen neposredan uvid u tražene podatke. Predlaže da se tužba odbije kao neosnovana.

Ispitujući zakonitost pobijanog upravnog akta u granicama zahtjeva tužbe i u vezi sa razlozima tužbe sud je u smislu odredbe čl. 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima („Sl. novine FBiH“, broj 9/05, u daljem tekstu ZUS-a) odlučio kao u izreci ove presude, iz slijedećih razloga:

Iz stanja spisa proizlazi da je tužitelj dana 19.04.2024.godine uputio tuženiku zahtjev broj: 24-FOI-151, pozivom na Zakon o slobodi pristupa informacijama i tražio dostavu informacija o: o ukupnim izdvajanjima za bruto plaće i naknade za 2022. i 2023.godinu, zaposlenicima sa kojima je tuženi zaključio ugovore o radu tokom 2022. i 2023.godine ( ime i prezime zaposlenika, radno mjesto, stepen školske spremne, osnovna plaća, te kopije ugovora o djelu koje je tuženi zaključio tokom 2021., 2022. i 2023.godine (sa vidljivim podacima: ime i prezime angažovanog lica i iznos naknade, dok se ostali podaci mogu anonimizirati). U aktu prvostepenog organa tuženog od 24.04.2024.godine navedeno je da se dostavljaju informacije o ukupnim bruto plaćama i naknadama u 2022. i 2023.godinu. Navedeno je da se zahtjev tužitelja za ostale tražene informacije ne može ispoštovati, pozivajući se na čl.17., Zakona o zaštiti osobnih podataka BiH koji se odnosi na davanje ličnih podataka trećoj strani, te na čl. 8. stav 2. Pravilnika o zaštiti ličnih podataka Ministarstva finansija HNK, te da tužitelj može izvršiti uvid u ista u prostorijama tuženog, svakom radnim danom, uz prethodnu najavu. Po prigovoru tužitelja doneseno je pobijano rješenje broj: 01-45-1442/24-3 od 29.05.2024. godine, a nezadovoljan istim tužitelj je pokrenulo upravni spor pred ovim sudom.

Navedenim rješenjem odbijen je prigovor tužitelja izjavljen na rješenje broj: 01-45-1442/24-1 od 24.04.2024.godine, kao neosnovan. U istom su citirane odredbe čl. 5.,8. i 9.Zakona o slobodi pristupa informacijama F BiH i čl. 17. Zakona o zaštiti ličnih podataka BiH i iz istih izveden zaključak da je traženo saopštavanje ličnih informacija, zbog čega je prigovor odbijen.

Odredbom čl. 4. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine („Sl. novine Federacije BiH“, broj 32/01, 48/11, u daljem tekstu Zakona) propisano je da svako

fizičko ili pravno lice ima pravo pristupa informacijama koje su pod kontrolom javnog organa, a svaki javni organ ima odgovarajuću obavezu da te informacije saopšti. Pravo pristupa informacijama može biti ograničeno samo na način i pod uslovima utvrđenim ovim zakonom.

Odredbom čl. 5. Zakona propisano je da će tražena informacija biti utvrđena izuzetom od saopštenja na osnovu ocjene svakog pojedinačnog slučaja samo ako nadležni javni organ: pod 1) utvrdi izuzetak u smislu člana 6., 7. i 8. ovog zakona za cijelu ili dio informacije i 2) utvrdi, nakon obavljenog ispitivanja javnog interesa u smislu člana 9. ovog Zakona da saopštavanje informacije nije u javnom interesu.

Odredbom čl. 7. Zakona propisano je da kada nadležni javni organ osnovano utvrdi da zahtjev za pristup informaciji uključuje povjerljive komercijalne interese treće strane, bez odlaganja pismeno obavještava treću stranu o pojedinostima zahtjeva i upozorava je da će se tražena informacija saopćiti, ako u roku od 15 dana od dana prijema ovog obavještenja pismeno ne odgovori da smatra da je informacija povjerljiva i navede razloge zbog kojih bi njenim saopćavanjem mogla nastupiti šteta (stav 1.). Nakon prijema odgovora u smislu stava 1. ovog člana, nadležni javni organ utvrdit će izuzetak od saopćavanja tražene informacije (stav 2.)

Odredbom čl. 8. Zakona je propisano da nadležni javni organ utvrđuje izuzetak od saopštavanja tražene informacije, ako osnovano utvrdi da informacija uključuje lične interese koji se odnose na privatnost trećeg lica.

Odredbom čl. 9. Zakona propisano je da nadležni javni organ saopćava traženu informaciju, bez obzira na izuzetak utvrđen u skladu sa čl. 6., 7. ili 8. ovog zakona, ako je to opravdano javnim interesom. Pri tome uzima u obzir svaku korist i štetu koje mogu proisteći iz saopćavanja informacije (stav 1.). Prilikom donošenja odluke da li je saopćavanje informacije opravdano javnim interesom, nadležni javni organ razmatra okolnosti naročito uključujući: svako nepoštivanje zakonske obaveze, postojanje bilo kakvog prijestupa, nepravde, zloupotrebe vlasti ili nemara u obavljanju službene dužnosti, neovlaštenog korištenja javnih fondova, opasnosti po zdravlje ili sigurnost pojedinca, javnosti ili okoline (stav 2.). Ako se utvrdi da je saopćavanje tražene informacije, koju je nadležni organ utvrdio kao izuzetak u smislu čl. 7. i 8. ovog zakona u javnom interesu, nadležni javni organ rješenjem obavještava treću stranu da će informaciju saopćiti po isteku roka od 15 dana od dana prijema tog rješenja. Navedeno rješenje sadrži pouku o pravu na žalbu, naznaku i adresu organa kojem se žalba podnosi, rok i troškove za podnošenje žalbe, kao i uputu o pravu obraćanja instituciji Ombudsmena Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: ombudsmen), sa naznakom neophodnih podataka za kontaktiranje ombudsmena (stav 3.).

Po ocjeni suda bilo je potrebno razgraničiti šta je to lični podatak, koja je svrha i pravni osnov za tražene informacije o ličnim podacima, te da li postoji javni interes za dostavljanje traženih informacija.

Lični podaci znače bilo koju informaciju koja se odnosi na fizičko lice koje je identificirano ili se može utvrditi identitet lica, kako je propisano odredbom čl. 3. Zakona o zaštiti ličnih podataka BiH („Sl. glasnik BiH“ 49/06, 76/11 i 89/11) koji je bio na snazi u vrijeme odlučivanja po zahtjevu Udruženja za borbu protiv korupcije-Transparency International u BiH.

Odredbom čl.17. stav 1. Zakona o zaštiti ličnih podataka BiH propisano je da kontrolor podataka ne može dati lične podatke trećoj strani prije nego što o tome obavijesti nosioca podataka. Ako nosilac podataka ne odobri davanje ličnih podataka, oni se ne mogu otkriti trećoj strani osim ako to nije u javnom interesu.

Preporuku CM/Rec (2015) Komiteta ministara država članica Evropske unije o zaštiti ličnih podataka korištenih ima za cilj adekvatan nivo zaštite pojedinaca u oblasti zapošljavanja, ali u okviru domaćeg zakonodavstva za zaštitu podataka, pa se tuženi neosnovano poziva na istu.

Svrha i pravni osnov za tražene informacije o ličnim podacima, kako je navedeno u zahtjevu od 19.04.2024.godine, je saradnja sa organizacijom Vaša prava BiH, a radi realizacije projekta Access for all - jačanje pristupa informacijama za učešće građana, u cilju promovisanja i jačanja prava na pristup informacijama od javnog značaja. Traženi podaci treba da javnost informišu na koji način se troše sredstva budžetskih korisnika, da pomažu u otkrivanju potencijalnih nepravilnosti i smanjenju koruptivnih radnji, jačanju povjerenja građana u institucije, te doprinesu otvorenoj i participativnoj demokratiji. Dakle, ime i prezime zaposlenika - državnog službenika odnosno namještenika i njegova adresa, jeste lični podatak, ali po ocjeni ovog suda postoji javni interes za objavljivanje traženih informacija. Prednje ima za cilj jačanje i zaštitu prava, radi kontrole poštivanja propisa kojima je reguliran način zasnivanja radnog odnosa u javnim preduzećima i ustanovama, što građanima BiH treba da vrati povjerenje u zakonit rad institucija, posebno u oblasti zapošljavanja koja je u prethodnom nizu godina pokazala mnoge nezakonitosti i nepravilnosti u praksi u vezi sa primjenom Uredbe o postupku prijema u radni odnos u javnom sektoru F BiH ( „Sl. novine F BiH,, br. 13/19, 9/21 i 53/21).

U konkretnom slučaju u rješenju od 29.05.2024.godine je navedeno da je razlog za odbijanje davanja traženih informacija nezakonit osnov, te da se te informacije ne mogu davati bez izričite pismene saglasnosti osoba na koje se iste odnose, a što nije u skladu sa odredbom čl.17. stav 1. Zakona o zaštiti ličnih podataka BiH.

Sud smatra da informacija koju je tužitelj tražio od tužene zahtjevom od 19.04.2024.godine godine o zaposlenicima koji sa kojima je tuženi zaključio ugovore o radu tokom 2022. i 2023. godine (ime i prezime zaposlenika, radno mjesto, stepen školske spreme, osnovna plaća istog) nije informacija koja bi trebala biti izuzetom od saopštenja u smislu odredbe čl. 5., 6., 7. i 9. Zakona.

Tužitelj ima pravo dobiti traženu informaciju u smislu odredbe člana 4. Zakona, a tuženi nije imao ni jedan zakonski razlog da traženu informaciju utvrdi izuzetom od saopštenja u smislu čl. 8. Zakona, jer to mogu biti fizičke ili pravne osobe koje kao izvršioci posla podliježu određenim zakonskim obavezama kao i naručioci posla.

Informacije - kopije ugovora o djelu koje je tuženi zaključio tokom 2021., 2022. i 2023.godine (sa vidljivim podacima: ime i prezime angažovanog lica i iznos naknade, dok se ostali podaci mogu anonimizirati) treba da budu transparentne, jer ukoliko su isti zaključivani tuženi je naručilac posla, po kom je izvođač posla ostvaruje naknadu, a ta naknada se isplaćuje iz budžetskih sredstva. Zaključivanje navedenih ugovora i obaveze ugovornih strana propisane su odredbama Zakona o obligacionim odnosima, pa postoji javni interes da se javnost informišu da li je bilo potencijalnih nepravilnosti u zaključenju istih, a što se postiže kontrolom predmetnih

ugovora, pri čemu je potrebna informacija o osobi (fizičkoj ili pravnoj) koje je po tim ugovorima ostvarilo pravo na naknadu, kao i visinu te naknade. Tužitelj je u zahtjevu naveo da se ostali podaci mogu anonimizirati, pa podaci na koje ukazuje tuženi JMBG, broj osobne karte i broj tekućeg računa nisu bili traženi podaci.

Tuženi u odgovoru na tužbu navodi da je pobijanim rješenjem dopustio uvid u dokumentaciju, iz čega slijedi da je procijenio da u traženim podacima nema ničega što bi ugrozilo nečiju privatnost do mjere da se informacija ne može otkriti. Ako je prvostepeni organ procijenio da se u traženu dokumentaciju može izvršiti uvid, onda se smije i ima dostaviti kopija tražene dokumentacije, jer zakon ne poznaje kategoriju informacija koja je dovoljno javna za gledanje, ali je tajna za posjedovanje kopije tog dokumenta.

Dakle, javni interes je zakonom propisani osnov za davanje traženih informacija tužitelju.

Iz navedenog proizlazi da je tuženi u postupku donošenja osporenog akata pogrešno primijenio materijalno pravo sadržano u naprijed navedenim zakonskim odredbama. Slijedom navedenog je poništeno rješenje tuženog broj: 01-45-1442/24-3 od 29.05.2024.godine.

U ponovnom postupku tuženi će ponovo odlučiti o prigovoru tužitelja, te imajući u vidu naprijed navedeno donijeti na zakonu zasnovanu odluku, pravilnom primjenom navedenih odredbi Zakona o slobodi pristupa informacijama u F BiH i Zakona o zaštiti ličnih podataka BiH.

Sud je o zahtjevu tužitelja za naknadu troškova postupka odlučio na osnovu člana 397. stav 3. Zakona o parničnom postupku („Sl. novine Federacije BiH“, br. 53/03, 73/05 i 19/06), koji se Zakon primjenjuje i u postupku u upravnim sporovima shodno odredbi člana 55. Zakona o upravnim sporovima. Naime, odredbom člana 397. stav 3. ZPP-a je propisano da kad sud ukine odluku protiv koje je podniet pravni lijek i predmet vrati na ponovno suđenje, ostavit će se da se o troškovima postupka povodom pravnog lijeka odluči u konačnoj odluci. Iz konkretne upravne stvari proizlazi da se kod tužitelja nisu stekli uslovi da mu se priznaju traženi troškovi postupka, jer u konkretnoj upravnoj stvari nije konačno riješen predmet spora, obzirom da tuženi organ treba u ponovnom postupku donijeti novo rješenje.

Na osnovu izloženog, primjenom odredbe čl. 36. stav 2. u vezi sa 28. stav 4. ZUS-a odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar

Dragana Leko

PRAVNA POUKA:

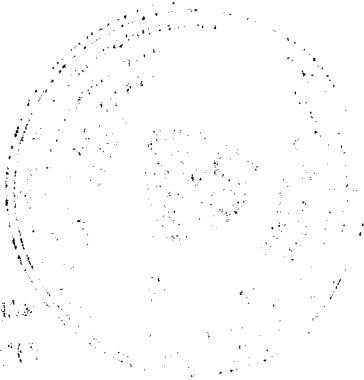
Protiv ove presude se ne može izjaviti žalba



SUDIJA

Vera Sudar

Istinitost prijepisa ovjerava - potvrđuje  
OVLAŠTENI DJE SUDA



RECEIVED - CIVIL RIGHTS DIVISION  
JUL 14 1964